

Какъ сега да гледамъ сълзи да проливашъ
 Денъ и нощъ, дѣщице, безъ да си почивашъ?
 Твоа-та постелка отъ сълзи прогнила
 Тѣй кога е, пиле, какъ да нь ми си мила?
 Мила ми си, дѣшо, мило ми си пиле!
 Твой-тѣ бѣстри сълзи злѣ ма сж раниле.
 По малко ма тежѣтъ хорски лоши дѣми,
 Но твой-тѣ сълзи капи-жѣтъ катѣ крошѣми.
 Мене си хакравихъ тебе да жалѣ-ж,
 И не са надѣвамъ че щѣ оживѣ-ж.
 Ако непечатѣ-ж твой-тѣ черны очи,
 Въ огненнѣ цѣлѣвкѣ сълза да нь искочи.

Сжщю като Грѣцкѣ-тѣ.

Черны очи имашъ, моме, и росѣ косѣ,
 Междѣ двѣ-тѣ ненки, моме, еднѣ лѣнѣ
 златѣ.
 А да ми харижешъ, м. тѣжѣ лѣнѣ злѣтѣ,
 Кат' робѣ щѣ слѣгѣвамъ м. на твой-тѣ брага.